

הארוחה של סמירה

בהרטי יאגנתאן
פריאי קרישנמורטי

"אני לא אוהבת אטריות."
 למחרת אמא הכינה מנה עם בוטנים
 ואפונה אבל סמירה אכלה רק את הבוטנים
 ואת היתר החזירה הביתה.
 "יש לזה טעם של חול רטוב" אמרה
 כשאמא שאלה למה לא אכלה את המנה.

סמירה פתחה בכיתה את קופסת הארוחה
 שלה ועיקמה את אפה:
 "מי ירצה לאכול פיתה עם תבשיל חצילים?
 לא אני!"
 לפני שבוע אמא נתנה לה אטריות עם
 פלפל וגזר. "האטריות נראות כמו תולעים"
 אמרה סמירה כשחזרה הביתה.

היא סגרה את קופסת הארוחה שלה
במכה ויצאה לחצר בית הספר. שורה של
נמלים זחלה לאורך הקיר. אחת מהן
שאלה:
"סמירה למה את לא אוכלת את הארוחה
שלך כמו הילדים האחרים?"
וסמירה אמרה "אני לא אוהבת פיתות. אני
לא אוהבת ירקות. אינני רוצה לאכול."

"אולי אתן לך עוגיות אורז?" שאלה אמא.
"או כן! יהיה נחמד לשחק אתן, לזרוק
למעלה ולתפוס. אבל לא אוכל אותן. יש
להן טעם של בוץ."
ועכשיו פיתות ותבשיל חצילים. אוך, אוך,
אוך!

פרחים צבעוניים פרחו בגן ופרפרים עפו
מאחד לשני.
פרפר כתום עם נקודות שחורות שאל:
"סמירה, למה את לא אוכלת את הארוחה
שלך, כמו הילדים האחרים?"

"מובן, גם אנו לא אוכלות ירקות" הסכימה
הנמלה. היא הציעה לה כנף של תיקן
שהנמלות נשאו לקן שלהן ואמרו:
"תנסי את זה. זה טעים מאוד!"
"אוי לא! אינני רוצה לאכול את התיקנים
האיומים" אמרה סמירה ורצה לגינה.

סמירה הכניסה את לשונה למרכז הפרח
אבל לא מצאה שם דבר!
"אינני רוצה צוף. אתה סתם מטעה אותי"
קראה. היא רצה אל העץ הגדול שבאמצע
הדשא.

"אני לא אוהבת חצילים" אמרה סמירה
"אני לא אוהבת ירקות. אינני רוצה לאכול
את הארוחה שלי."
"אני מבין שלא טעים לאכול ירקות" אמר
הפרפר "אבל למה שלא תשתי מהצוף של
הפרחים? זה באמת טעים."

"ברור שאי אפשר לאכול ירקות" הסכים
העורב "הנה, קחי משהו טעים" והוא זרק
לה עכבר אכול למחצה.
"אוי לא! איזה דבר איום! שמור אותו
לעצמך" צרחה סמירה ורצה מהעץ אל
הקיר הגבוה.

העורב שישב על ענף העץ קרא לה:
"סמירה, למה את לא אוכלת את הארוחה
שלך, כמו הילדים האחרים?"
וסמירה אמרה לו "אני לא אוהבת ירקות,
אני לא אוהבת פיתות. לא רוצה לאכול
בכלל."

"בוודאי שלא מוכרחים לאכול ירקות"
הסכימו הדרורים "הנה לך כמה גרעיני
שעורה. הם מזינים מאוד."
סמירה לעסה גרעין אחד עיקמה את אפה
"זה כמו לאכול חצץ. עדיף אפילו לאכול
בוטנים."

דרורים אחדים ישבו על הקיר וקראו:
"הי סמירה! למה את לא אוכלת את
הארוחה שלך כמו כל הילדים האחרים?"
"אני לא אוהבת פיתה" ענתה סמירה "ולא
אוהבת ירקות. לא אוכל את הארוחה."

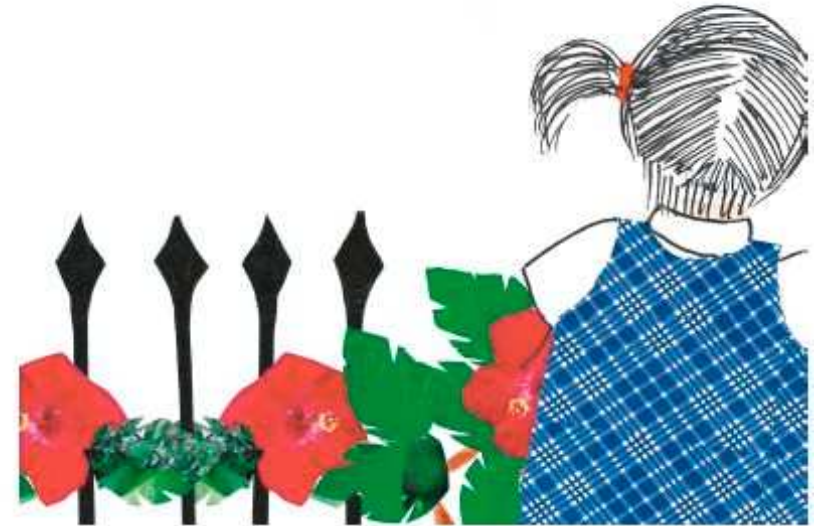
הפרה שעמדה בחוץ געה כשראתה את
סמירה ושאלה:
"אבל למה את לא אוכלת את הארוחה
שלך כמו הילדים האחרים?"
וסמירה אמרה "אני לא אוהבת פיתה. אני
לא אוהבת ירקות ובמיוחד חצילים. אני לא
אוכל היום."

ודרור אחד נחמד הציע לה "אולי יהיה לך
טעים יותר איזה שלשול. רק רגע.. " והוא
עף להביא לה שלשול.
"באמת" אמרה סמירה "שלשולים. לא,
תודה. כבר עדיף לאכול אטריות" והיא רצה
לפשפש.

"תודה, אינני רוצה לאכול דשא, אפילו
עוגיות אורז יהיו טעימות יותר. והשיח
פורח יפה. חבל על הפרחים ואינני רוצה
לאכול אותם."

"נכון, חצילים מבושלים הם לא טעימים
במיוחד" הסכימה הפרה "תני ואקצץ
בשבילך קצת מהדשא הזה. הוא במיוחד
טעים אחרי הגשם. תוכלי גם לטעום מעלי
השיח, שם מעבר לגדר.. חבל שאני לא
יכולה להגיע אליו."

סמירה רצה לכיתה ופתחה את קופסת הארוחה שלה.
"בעצם הפיתה והחצילים הם טעימים מאוד" החליטה ואכלה אותם בתיאבון.